

Католицька Церква сприймає Інтернет не скільки як даність сучасної епохи, скільки як поле діяльності. В документах Католицької Церкви, працях теологів, науковців осмислюються як проблеми, що породжуються сучасними комунікативними процесами в кіберпросторі, так і пропонуються шляхи їх вирішення. Позитивно оцінюється закладений в Інтернеті антропологічний потенціал. Католицька Церква, підкреслюючи величезні можливості Інтернету, наголошує на відповідальності людини, людства в їх належній реалізації. Спираючись на вищезазначене, можна стверджувати, що Католицька Церква в кіберпросторі реалізує антропологічний потенціал Інтернету.

МИРОШНИЧЕНКО Сергій,

старший викладач кафедри менеджменту та інноваційних технологій соціокультурної діяльності Українського державного університету імені Михайла Драгоманова

РОЛЬ КОМУНІКАТИВНИХ КАНАЛІВ У ФОРМУВАННІ УПРАВЛІНСЬКОЇ ОСВІТИ МЕНЕДЖЕРА СОЦІОКУЛЬТУРНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

Для розкриття зазначеної теми вважаємо доречним прояснити основні поняття, що містяться у назві. Це в першу чергу стосується таких понять як «комунікативні канали» та «управлінська освіта».

Найчастіше, у буденному житті, «канали комунікації» розуміють і тлумачать як «засоби комунікації». Взаємозамінність цих двох понять у побутовій мові вносить деяку логічну похибку у розуміння сутності понять. Звісно, немає великої різниці як ми дізналися про якусь новину – через повідомлення у меседжері від знайомої людини чи побачили на сайті авторитетного інформаційного агентства. Обидва ці канали – знайомий і сайт – передали інформацію, а отже виступили засобом передачі. Проте існує й інший підхід, який відмежовує «засоби» від «каналів» комунікації. Нам близька позиція авторів посібника «Соціальні комунікації», які розглядають зазначені поняття відокремлено. Під «засобами» комунікації розуміються «способи кодування повідомлення (слова, картинки, звукові сигнали, жести та ін.)» [1, с. 46]. Відповідно і

будь-які технічні пристрої, що створюють і передають інформацію, теж відносяться до засобів. У свою чергу у цитованому джерелі зазначено що: «Терміном «канал» доцільно позначати маршрут, використовуваний для передачі повідомлення. В такому разі комунікаційний канал - це реальна чи уявна лінія зв'язку (контакту), по якій повідомлення рухаються від комуніканта до реципієнта. Наявність зв'язку – необхідна умова всякої комунікаційної діяльності, в якій формі вона б не здійснювалася. Комунікаційний канал надає Комуніканту і Реципієнту засоби для створення і сприйняття повідомлення, тобто знаки, мови, коди, матеріальні носії повідомлень, технічні засоби» [1, с. 46]. Таким чином, важливим висновком наведеного аналізу є розуміння комунікативних каналів як інструменту комунікативної діяльності, одним із результатів якої виступає і поширення освіти.

Щодо другого поняття – «управлінська освіта» – тут є також певні методологічні тонкощі, що потребують детального аналізу. В першу чергу це стосується визначення самого терміну. Аналіз наукової літератури не дозволяє нам навести визначення, яке б відображало суть поняття. Так, наприклад, М.О. Кононець, розглядаючи управлінську освіту як фактор формування управлінської культури, зазначає, що «управлінську освіту слід розглядати як процес, результат і соціальне явище» [2, с. 160]. У наведеному визначенні зведені три площини «освіти», що з одного боку створює враження комплексності, а з іншого – не дозволяє побачити ключову, «впізнавану» ознаку.

Головна проблема, на наш погляд, у світоглядній глибині одного з складових: освіта. «Новий тлумачний словник української мови» містить вказані грані: процес – «процес засвоєння знань»; результат – «рівень, ступінь знань, здобутих у процесі навчання; освіченість, писемність, грамотність»; соціальне явище – «система навчально-виховних заходів; система закладів і установ, через які здійснюються ці заходи» [3, с. 484].

Таким чином, роль комунікативних каналів буде різною залежно від погляду на феномен управлінської освіти. Тобто, якщо управлінську освіту менеджера соціокультурної діяльності

розглядати як процес засвоєння знань з управління, то комунікативні канали виступатимуть якраз інструментами організованої діяльності з передачі і засвоєння знань. Якщо ж управлінську освіту тлумачити як результат, що відображає відповідний рівень, наприклад, бакалавр чи магістр з менеджменту соціокультурної діяльності, то роль комунікативних каналів при цьому буде проявлятися у своєрідному «зворотному зв'язку», суть і значення якого свідчитиме про якість набутої управлінської освіти. І нарешті, якщо управлінську освіту розглядати як соціальне явище, це відкриватиме нове проблемне поле досліджень, на якому «виростатимуть» нові феномени на кшталт «правова освіта», «технічна освіта», «медична освіта» тощо. Відповідно і комунікативні канали виступатимуть вже у ролі системного елемента, складника, що формує відповідне соціальне явище.

Список використаних джерел:

1. Конспект лекцій з дисципліни «Соціальні комунікації» для студентів гуманітарних спеціальностей очної та заочної форми навчання. Одеса, 2016. 84 с. URL: https://moodle.znu.edu.ua/pluginfile.php/1173490/mod_resource/content/1/Конспект%20СК.pdf.
2. Кононець М. О. Управлінська освіта як фактор формування управлінської культури та нової інноваційної парадигми: теоретико-методологічний контекст. *Гуманітарний вісник Запорізької державної інженерної академії*. 2017. Вип. 71. С. 158-163. DOI: <https://doi.org/10.30839/2072-7941.2017.124914>.
3. Новий тлумачний словник української мови: у 3 т.: 200000 слів / уклад. В. В. Яременко, О. М. Сліпушко. Київ: Аконіт, 2008. Т. 2 : К-П.: 2008. 926 с.